

El Congost

Redacció: Carrer Calabria, 15

Administració: Impremta Mercantil

SUMARI:

Desembafem-nos de política, (Pau Romeva)
Fets i comentaris
Ran de la Diada universal de Missions, (D. I.)
El Rei Martí als banys de La Garriga, (J. Mauri)
Indicacions Práctiques
El Full de Calendari (A.)
Tristor, († M.ª Teresa de Vilarrubia)
Bellestes de Catalunya, (F. Callis P.)
Humorisme.

El Congost

Redacció: C. Calabria, 15

PUBLICACIÓ BI-MENSUAL

Subscripció: Un any, 6pts.

Administració: Impremta Mercantil

Any 2

La Garriga, 21

Gener 1934

Núm. 24

Número solt, 20 cèntims

Desembafem-nos de política

per Pau Romeva

Un escriptor fa notar, damunt les planes d'un dels nostres diaris, que avui dia la premsa ja gairebé només recull en les seves informacions, amb un exclusivisme cada dia creixent, perquè així ho demana l'avidesa de la curiositat pública, els gestos i les preocupacions de la política. «Tota altra cosa ha estat amputada», diu. «La resta de la vida és com si no existís, o com si hagués quedat en suspens.» Realment, és la pura veritat. I una veritat dolorosa, haurem d'afegir. Perquè el fet deixa sense estimul i gairebé sense aplicació un món d'altres activitats indispensables. Patim d'una sobresaturació política. La política és cosa útil i necessària; però com totes les coses útils i necessàries, quan se surt dels límits i de les proporcions que li són pròpies, es converteix en un mal. La política és un resultat, és un efecte. Si ens interessa, si la volem intervenir, si la volem modificar, si volem predeterminar els seus resultats en un sentit que a nosaltres sembli salvador, no és aplicant tots els nostres esforços damunt dels efectes com ens en sortirem, sinó damunt les causes. Una bona política suposa l'existència d'una cultura, d'una ciència, d'unes arts, d'un civisme, d'una educació, d'un perfeccionament individual, d'una concreció del caràcter. I totes aquestes coses han d'ésser servides per ella, no han de servir-la elles. Quan se les vol fer servir a la política, desapareixen i aleshores tot és política i la política s'estanca i es corromp. Que és el que passa ara. Almenys és el que passa a

Catalunya. Activitats d'ordre cultural i social que sembla que haurien d'interessar als fins mateixos que persegueix cada sector polític resten abandonades perquè tothom pensa només que en una sola cosa, que hauria d'ésser l'última: l'accés al poder.

«No es venen llibres», sentiu a dir. I ¿per què volen que se'n venguin, de llibres, si la cosa que interessa més, ara, són vots?

«No hi ha caràcter», lamenta algú. I, ¿que voleu que en fem, del caràcter, si el caràcter, que, al fons de tot, vol dir només una rectitud moral inflexible, és la cosa que destorba més per a guanyar?

«No hi ha orientació social clara i definida», clama algú altre. I, em voleu dir qui l'ha de tenir, quan això seria comprometre's i en l'assalt al poder no hi ha res que entrebanqui més que els compromisos?

Cal tornar la política als seus límits naturals. Cal propagar molt les idees, discutir-les, si voleu, complir amb fidelitat els deures cívics; però, per l'amor de Déu, si no volem morir ofegats, desembafem-nos de política i girem els ulls a totes aquelles altres activitats i motius de preocupació que tenim abandonats. Serà la manera de fer alguna cosa constructiva, de trobar plans de realització en que tots puguem col·laborar de fer coses, petites o grans, que la posteritat ens retraurà com una tasca que ens era obligada; serà la veritable manera de fer Pàtria. I serà, sobretot, l'única manera de fer bona i eficaç política.

De «El Matí»

Fets i comentaris

Les eleccions del dia 14. Les eleccions municipals de regidors celebrades el passat dia 14 amb tota normalitat, el poble garriguenc demostrà una vegada més el seu civisme, sens donar lloc a cap incident.

Resultàren elegits regidors els senyors següents: Esteve Rocafort, Joan Morera, Ramon Roig, Ramon Dachs, Josep Ballús, Lluís Oliveres, Carles de Rosselló i Josep Oliver de Lliga Catalana; i Esteve Oliveres, Jaume Ventura, Gastó Comere, Joan Pareras, d'Esquerra Republicana de Catalunya.

Resultats: Districte primer, secció primera: Lliga, 164; Esquerra, R., 79; Unió d'Esq., 47; abs-tencions, 154; cens, 444.

Districte primer, secció segona: 126, 23, 50, 158 417, respectivament.

Districte segon, secció primera: 241, 43, 59, 189, 532, respectivament.

Districte segon, secció segona: 203, 89, 48, 165, 505, respectivament.

Totals: Lliga, 734; Esquerra Republicana, 294; Unió d'Esquerrers, 204; Abstencions, 666; Cens, 1.898.

Festes de St. Anton. Dimecres passat se celebrà amb molta animació la tradicional festa de St. Anton.

Tant les festes religioses com les cíviques es vegeren molt concorregudes.

Cinema. Diumenge passat es projectà en el saló L'Alhambra el film d'aviació "Titanes del cielo", i en el cine "Círcol de Recreo" la cinta "El Caballero de la noche." Tant la una com l'altra projecció complagueren a la nombrosa concurrència que omplenava els dos locals.

Per avui diumenge te anunciades el "Círcol de Recreo" la magnífica producció espanyola "El hombre que se reía del amor" i L'Alhambra el també conegudíssim film parlat en espanyol "Cuando te suicidas?"

Futbol. Persona molt assabentada en el futbol garriguenc ens diu que el que semblava dissolt primer equip local, reempenirà novament un auge inesperat. De moment, per avui ens fa la presentació aci La Garriga del conegudíssim equip barcelonés "Penya Bosch" el qual continuarà amb la nova

"J. Garriguenca" que s'arreglarà de la següent manera: Vila, Aspa I, Ariza, Bonastre, Comere, Andreu, Portavella, Caselles, Puig, Aspa III i Galvany.

Reconeguda la válua del conjunt foraster i vist els elements que formen l'equip local augurem una bona tarda de futbol.

També ens han assegurat que per cuidar l'entrenament del novell quadro garriguenc ha estat designat el jove i antic jugador d'aquesta vila Antoni Gesa.

Patronat Parroquial. Per esplai de la mainada, en la diada dels Reis, el quadro escènic d'aquesta entitat, representà per segona vegada l'obra d'en J. Folch i Torres, "Els Pastorets." Els infants no es cansaren d'aplaudir als artistes que posant-hi tot el seu saber feren que la represa fos més lluïda que l'anterior representació.

El temps. Des de ja fa alguns dies disfrutem aci a La Garriga d'una temperatura tan agradable que ens fa oblidar que estem en el mes de Gener.

Indicacions prácticas

El botiquí de treure taques

Es molt corrent que, en produir-nos alguna taca no podem treure-la de seguida perquè ens manca el producte apropiat. Es, donc, convenient que en cap casa no manquin els productes convenients.

Així, doncs, podeu tenir en un armari: mig litre de benzina pura, mig litre d'amoníac líquid, mig litre d'éter sulfúric, 100 grams d'àcid oxàlic, 100 grams d'àcid sulfúric, 100 grams d'àcid clorhídric químicament pur, 250 grams d'alcohol de 90 graus, 50 grams de cremor tàrtar, 500 grams d'essència de petroli, 50 grams d'àcid cítric, 500 grams d'aiguarràs, 50 grams de bioxalat de potassa, 100 grams d'àcid tartàric i 500 grams de pols d'ossos blancs.

Teniu compte de no deixar aquests productes a l'abast dels vostres fills, puix que alguns d'ells són altament metzinosos.

ART CATÓLIC

Ran de la Diada universal de Missions

L'Any Sant ens ha sorprés amb un gest a mig aire i amb una paraula mig dita. La quitxalla del segle vint repetia amb un to nou la doctrina de sempre. Als peus de Crist la Magdalena encara plorava i un Centurió atlètic acabava de confegir, cap-cot: "Patí baix el poder de Ponç Pilat, fou crucificat, mort i sepultat..."

Europa retorna, gràcies a Déu, d'aquella catastròfica aventura laicista que tingué per pare el Renaixement i Rousseau per padri—aquell Rousseau que "*santificava el refús de la gràcia*"—(Maritain) i no volgué comprendre Jesucrist. El món modern encara es belluga dintre el dilema angoixós i ha d'assistir cada dia a la lluita suprema —que ara s'ha resolt en *crisi*— entre l'humorisme del ideal pagà, dels Apol·ló brutals i impecables i l'humanisme de l'Encarnació, amb les seves lleis noves i la seva vida original i profunda. A un cantó, els que creuen en la Caiguda però acuden a la Redempció, els que responen als defalliments de la natura amb l'empelt vigorós de la gràcia. A l'altre, tots els romàntics del salvatgisme que no creuen en la Caiguda i tots els romàntics de la força que no creuen en cap gràcia capaç de redreçar-la. Adhuc en el terreny polític, entre una democràcia descordada i instintiva i un feixisme malhumorat, un esperit típicament cristià no sabrà mai amb que quedar se.

No li quedarà més recurs, partidari de l'esperit, que fer sentir la seva veu. I això constatarem, cabalment: que de l'altre Centenari de la Redempció fins ara, l'havia feta sentir i ben ferma i ben clara. Els pensadors cristians han parlat coratjosament en mig del tumulte d'*antimodernisme* i d'*Edat Mitjana* i han fet valdre la paraula *catòlic* en un nombre creixent de tasques espirituals. El centenari de la Redempció ens troba enfeinats en l'A. C i la litúrgia, preocupats pels problemes de justícia i caritat, de cara a les realitats esplèndides del primer Any Sant.

En la diada Missional de 1933, hom ja pot parlar, sense deixar d'ésser *modern*, d'*història* o de *novel·la catòlica*. També del cantó de l'art—i era infal·lible—els termes de la lluita van definint-se. Encara que els laicistes bragegin una mica, avui ja hi ha qui ha discutit i teoritzat admirablement sobre aquesta idea justíssima i àdhuc qui sense adonar-se'n, amb l'honrada atenció de fer art autèntic, ha fet quelcom així com "*novel·la catòlica*". A França algú ho ha dit de traçois Mauriac i a Catalunya hom ha parlat de "*López Picó, poeta catòlic*".

I tanmateix, enraonadament. Jesucrist va acabar de perfilar en l'home la imatge de Déu. L'Encarnació ha capgirat la humanitat per donar-li una valor nova i un sentit diví. Ha introduït en els quadros de la lluita pel bé i el mal, un factor decisiu: la gràcia. Des d'ara, si l'art exigeix un esforç de comprensió, el coneixement d'aquesta vida misteriosa, i del seu entroncament diví en Jesucrist, és senzillament imprescindible. Una novel·la no és catòlica pel tema o per l'exemplaritat, sinó per la seva veritat, pel pensament que l'ha creada. El cristianisme ha

fet quelcom més que substituir una mitologia. És la veritat que explica els nous termes, les noves condicions en que l'ànima de l'home es presenta a Déu i al món. Si segons la decidida afirmació de Belloc, la "*véritable història ha d'ésser catòlica*" perquè només la Fe pot resoldre, i explicar satisfactòriament els contrasentits, les delicadeses i les pallassades de l'home, tindrem que l'art veritable quan prengui l'home per tema o es capfiqui amb el sentit profund de les coses, no tindrà més remei que ésser, fet i fet, catòlic.

Trobarem almenys en l'art catòlic una qualitat original a base de seguretat i de riquesa, una frescor nova que li vindrà de la vida mateixa,—compromesa continuament amb els problemes sobrenaturals—, l'ordre de la qual podrem a l'últim resoldre en bellesa.

I aleshores, què direm d'una obra qualsevol—teatre, cinema, novel·la—on aquestes relacions estranyes i tanmateix immediates, casolanes, confoses amb el ritme de la vida, prenguin un relleu àdhuc temàtic? Les meravelles del món sobrenatural il·luminat i centrant l'ànima dels homes, poden portar a tantes caòtiques obres modernes —barreja impossible de fets i de nunciacions subconscients— un ordre i una estructura insospitats. Podríem dir-nos-ho —posem per cas— algun drama de Claudel i alguna comèdia de Géon.

Donc bé, a nosaltres ens sembla que un camp vastíssim —i si fa o no fa inesplotat— on aquesta bellesa catòlica de visió i de tema podria obtenir realitzacions admirables, és el de l'Art Missional. Un art missional com caldria, modern, documentat i responsable encara —que sapiguem— és per crear. Algunes provatures que hem intentat fins ara, adreçades més que res a mainada de col·legi i a teatrets de monges, no podrien resistir —em sembla— una crítica artísticament honrada. Són generalment a base d'orientalisme fàcil i no us donen gran cosa del què podrien donar-vos. I no obstant llegint Conrad, per exemple, us adoneu de la quantitat de poesia i de bellesa autèntica que enfocant-los en sentit catòlic, hom podria treure de temes així, sense haver de caure necessàriament en painatoïsmes enfarregats o en aventures massa emocionants. Expliqueu-nos l'esgarripança renovadora de la fe naixent, ombra de la natura selvatge, la depuració heroica de la màgia nebulosa i de l'instint, la penetració tan sovint dolorosa, de la veritat a les terres i a les ànimes tancades... I què em dieu d'un film intel·ligent i ben muntat on la natura meravellosa —que el cinema va depravant— s'estremeix amb la joventut impressionada de la gràcia? Qui ens donarà entre tanta fullaraca de cel·luloide i de paper inútil, l'emoció inèdita del pas de Crist per les selves o del somnis de la Mare de Déu sobre la neu glaçada de l'Àrtic? El Dia universal de Missions de l'Any de la Redempció, hauria d'ésser un punt de partida. L'artista que s'hi posi, que demani molta humilitat i molta vida interior.

D. T.

Diada Missional de 1933

LA NOSTRA

El rei Martí als banys de La Garriga

XV

Dimecres, 5 de maig de 1400 (1)

Avui trobem al rei Martí, actuant com a cap de família, treballant per a la unió dels seus Oncles els Comtes de Prades, separats per discordies familiars. Així escriu a la seva tia dient-li: *Creem certament vos errar en los manaments de Deu, car així com aquell pecc mortalment qui separa matrimoni, així erra dampuadament la muller quis separa de son marit e no serve la unitat, fe e companyia marital. E com lo marit e la muller sien una carn, necessari es que unitat sie en lur habitació, e lur anima e voler sia una ne la muller no serve condicio de natura, ne manament del apostol, ne ley del Evangelí, qui nos té per sotsmesa al marit, qui es son cap, al qual per disposicio divinal es sotsmesa...*

L'estada del rei a La Garriga comportava un continuat tragi d'anants i vinents, del qual en son bona prova la llarga llista de lletres que diàriament manen venir ací a algun personatge o bé l'altra no menys llarga de lletres de recomanació o acreditatives que s'enduïen els qui partien de La Garriga per a fer complir en altres llocs la voluntat del rei. Avui publiquem una mostra de la una i l'altra especie.

Lo Rey

Com nos sobre alguns affers vos haïam necessari, manam vos que encontinent vista la present vingats a nos tota dilació apart posada, que aço per res no mudets Dada en lo loch de la Garriga sots nostre segell secret a V dies de Maig del any ·M CCCC· Rex Martinus—Dirigitur Petro de Coll, jurisperito Calidarum.—Dominus Rex missit eam signatam expediendam.

L'altra, adreçada a l'agutzil del rei Bertran Febrini, diu així: *Com nos sobre algunes coses tocants los negocis del bisbe Dachs quondam (2) trametam aquí lo feel sobreatzembler nostre en Dalmau de Biert, portador de la present; manam vos que a tot ço e quant lo dit Dalmau vos dira de part nostre sobre los dits fets donats plenera fe e creença axí com si nos personalment vos ho dehiem, fallo complits effinalment per obra.*

La creença en que la tresoreria reial passava moments difícils ve avui confirmada per una carta adreçada al tresorer Bartomeu Rotlan en la qual el rei es mostra clarament contrariat al veure que encara no han pogut ésser lliurats al seu comprador els 500 florins que havia manat li fossin lliurats.

J. MAURÍ

(1) En aquesta data el esrigué set cartes: sis d'elles son redactades en català (A. C. A. Reg. 2243 fol. 102 i Reg. 2173 fol. 83 i 84) l'altra es en llatí en el registre 2168.

(2) Quondam fou una expressió destinada a indicar que la persona de qui es parlava era morta. En els articles VIII, IX i X d'aquesta monografia exposarem els complicats esdeveniments que provocà la mort del bisbe Dachs, ja que foren més d'un els qui es vèlgueren aprofitar dels bens de la seva herencia.

Indicacions pràctiques

Per conèixer la velocitat del vent

Heus ací un procediment per a conèixer la velocitat del vent per mitjà de les fulles dels arbres: 1 metre, vent insensible, les fulles no es mouen. 2 metres, brisa lleugera, no gaire sensible, les fulles es mouen una mica. 4 metres, vent moderat, les branques es belluguen. 6 metres, vent lleuger, les branques es dobleguen una mica. 7 metres, brisa mitjana, les branques es pleguen. 8 metres, forta brisa, les branques es balancegen. 10 metres, brisa molt forta, els arbres branden. 12 metres, vent fort, les fulles volen. 15 metres, tempesta, les branques es trenquen. 25 metres, gran tempesta, perill d'anar pel món.

Recordem que la velocitat de 2 metres i mig per segon és suficient per a accionar els nostres molins de vent.

Per a treure la pintura dels mobles vells

Aquesta recepta és molt aconsellable, puix que no malmet gens la fusta dels mobles:

Benzina, 500 grams; acetona, 500 grams; aiguarràs, 50 grams; cera o parafina, 50 grams.

Aplicueu aquesta solució damunt la pintura i us serà fàcil treure-la amb l'auxili d'una fulla de ganivet.

Teniu cura de no operar mai a la vora del foc, puix que tant la benzina com l'aiguarràs són extremadament inflamables.

Full Femení

El full de calendari

En Quel va fer un badall, al cap de poc un altre, i en sentir les pessigolles del tercer s'alçà de la vora del foc, convençut que era tard i calia anar a dormir. Com tenia per costum anà de dret a arrencar el full del calendari, mirà el Sant de l'endemà, l'hora de la sortida i posta del sol, els dies que mancaven per girar la lluna i finalment apropant-se novament a la llar, que acabava de desfer les darreres brases, llegí el vers del dia. Era una declaració amorosa, d'aquelles de llamps i trons on la mort hi juga un paper tràgic, en cas d'un refús. En Quel s'hi va entusiasmar. Ves, si ell sabés dir una cosa així a la Margarida que li tenia l'ànima presa o bé a la Ció, tan bona noia i tan escaient... Tornà a llegir i plegant el full curosament, se'l guardà a una butxaca de l'armilla. Després amb el porró enlaire, xerricà una mica i escales amunt, sens que li calgués dir bona nit a ningú. En feia d'estona que tots dormien! Però en Quel com que tenia coses greus per rumiar s'entretenia un xic més que els altres.

L'endemà ja s'ho tenia pensat. Aniria a l'hort de casa la Margarida, quan ella hi anava a cercar menjar i allà faria de bon fer. Arribà el moment i enfront d'ella, en Quel s'aturava com podia aquell galopar del seu cor que gairebé s'endevinava per damunt de l'armilla.

—Margarida! Goita que diu aquest full de calendari.

Ella el prengué i llegí sens gaire atenció. Per això, devia ésser que no el va trobar gaire bonic.

—Bé! i què vols dir amb això? No trobo que n'hi hagi per destorbar-me.—I seguí cullint menjar.

—Es que—tornà ell, entrebancant-se a cada moment amb les paraules—Jo, saps? voldria saber-t'ho dir tot això que diu aquí.

—Gran cosa!—rigué ella—No sé pas com t'engresques amb aquestes fleumeries.

En Quel, decebut, plegà el full de calendari i se'l tornà a la butxaca. Bo i marxant de l'hort de la Margarida, pensava que la Ció potser s'ho pendria d'una altra manera tot allò. I un gran desig de sortir de dubtes, l'empenyia a cercar-la. Aviat la veié, apariant l'aviram allà a l'era, amb aquella gràcia tan fina que hi tenia.

—Ció!—la cridà, en ésser-hi aprop.

Ella es girà amb el gibrell de les pastes per les gallines i la mà tota plena del suculent menjar.—Que és bonicoial—pensà en Quel.

—Goita, Ció, que diu això!—li digué bo i allargant-li

el full del calendari. Ella s'atancà i per llegir el vers, li calgué deixar el gibrell a terra i eixugar-se les mans amb el davantal. Ell la mirava inquiet i pogué veure com enrogia i no gosava alçar els ulls del paper.

—T'ha agradat—li demanà amb el cor.

—Sí, molt!

Les gallines que no entenen res en fulls de calendari s'havien api otat entorn del gibrell i s'atipaven com unes gormandes!

—Demà tornaré. Que ho vols, Ció?

—Com tu vulguis, Quel.

I així va començar. I sabeu com va acabar? Amb una benedicció que en nom de Déu els va donar el senyor rector.

Ah! i el full de calendari va ésser degudament honorat. Ja ho crec! En un calaix de la calaixera junt amb quatre nicieses, que haurien fet riure a mes de quatre que ho haguessin vist—un brot de romaní, una fulla de rosa i una viola, tot sec i descolorit—era guardat amb veneració. I mireu si en tenia de virtut, malgrat tot, que rejuvenia els dos esposos i reverdia la flor de llur amor, que devegades amb la feina i els mals de cap de les jornades treballoses, es mustigava una miqueta.

Tot això no us cregueu pas que sia un conte, no. Allà, arrupit, entremig de dues muntanyes, trobaríem un poblet i en el poblet una casa que seria la d'en Quel i la Ció, i en la calaixera d'aquella casa, encara hi podríem trobar el full del calendari. Sinó que no està gaire bé, el remenar les calaixeres dels a tres, no trobeu?

A.

TRISTOR

No sé perquè hi ha dies
que sens saber perquè
d'estranyes melangies
el cor es sent tot plé.
Tristors insospitades
que fan vibrar l'esperit
negroses nuvolades
de pena i de neguit.
Hi ha jorns en què un es queixa
sense tenir cap dol
espurnes que el goig deixa
d'angúnia i de conçol
I té aquesta tristesa
un deure de suau dolçor
com l'oració que es resa
quan lleu la tarda mor.

† M.ª Teresa de Vilarrubia

Turisme

Belleses de Catalunya

II

Costa Brava!...

A aquesta bella comarca de Catalunya, on el paisatge s'humanitza, la vista s'estén per amples horitzonts harmoniosament disposats per la natura, on els boscos de pins i d'oliveres baixen fins a posar-se mansament damunt les aigües tranquïles, trobem històriques poblacions que posen constantment en valor el vell estil català.

S'Agaró, edificada en la pendent d'una terra que avença resolutament mar endins, presenta les seves cases escampades, rodejades de jardins, semblant talment que pengen damunt l'aigua.

I a la vora de la mar: Tossa, xamosa vila de pescadors, guardada per les sentinelles mudes de les seves envellides torrasses; Palamós, estesa al fons del seu golf; Sant Feliu de Guixols que posseeix la «Porta Ferrada» joïell de l'art visigòtic.

Cantfranc i Calella, llogarrets de pescadors posats sota la defensa del cap que sosté el Far de Sant Sebastià, des de el qual hom pot admirar un dels més bells panorames de la Mediterrània.

Altres platges i refugis, encara: Tamariu, Aigua Blava, Sa Riera, que semblen arrabassats d'un conte de fades; o illots perduts per la mar, tals com «Les Medes», els penyals dels quals s'alcen a més de cent metres.

O bé poblacions desaparegudes, com l'antiga «Emporium» dels grecs, on estant al descobert venerables ruïnes grego-romanes; i nó molt lluny d'allà, els pobles de l'Escala i Cadaqués, encaixats entre altes muntanyes, amb cases que semblen a punt d'enfonsar-se en la mar.

Finalment la punta extrema del Cap de Creus, testimoni rude dels segles que passen sense disminuir-ne la seva robustesa.

Moltes d'altres poblacions poden ésser objecte per a fer-hi una estada curta o llarga, però sempre plaent.

F. CALLÍS P.

Humorisme

Anecdotalari català

Quan En Rossinyol començava a recollir les peces que després serien el famós «Cau Ferrat», la gent, a Catalunya, no tenien la més lleu noció del valor de les antiguitats.

Un dia passava per davant d'una casa de pagès i hi entrà.

—Bon dia mestresa—féu—. He vist que teniu una figuera carregada d'unes figues molt maques. M'en voldrieu vendre quatre dotzenes?

—Prou...—respongué la dona.

Quan ja les va tenir comptades es presentà el conflicte de com se les emportaria. No portava cap cistell i embotlicades en un diari se li haurien fet malbé.

Aleshores va fer com si tingués una idea lluminosa:

—Ja veureu: He vist que els vostres garrins mengen en una plata vella. Passeu hi aigua i poseu-m'hi les figues. I ja em direu si us n'he de donar alguna cosa.

—Fugi. Vol callar?

I així En Rossinyol adquirí una magnífica ceràmica antiga.

Acudits de nenes

La Montserrat té mal de coll i el metge ha ordenat que prengui un aixarop.

—Es massa dolent! Es massa dolent!—fa la nena refusant la cullera plena.

—Mira—li diu el seu pare—el tastaré i veuràs com no faig cap ganyota.

I la Montserrat li diu manyaga:

—No el tastis, papà .. Beu-te'l tot!

*
* *

La Núria es passeja pel pati parlant amb ella mateixa i fent grans gestos.

Toquen dos quarts de tres i la seva mare la crida perquè es prepari per anar a l'escola.

—Mamá—diu la Núria amb un accent suplicant—espera't una mica... M'estic explicant un conte nou molt bonic i voldria saber com acaba...

Un malalt amb serenitat
(conte alemany)

Tot està preparat per a fer una petita operació a un malalt, al qual caldrà anestesiari.

Mentre els metges fan els darrers preparatius el pacient es treu la cartera de la butxaca i compta els bitllets que hi porta.

—No us en preocupeu d'això, ara—li diu el metge operador—. No corre cap pressa. Ja pagareu quan estiguen curat.

—Oh!—fa l'home—no pensava pas pagar-vos avui mateix. Es que com que aneu a dormir-me, sabeu? he volgut saber exactament els diners que porto...

Xampany

Castellblanch

Diploma d'honor en l'Exposició
Internacional de Barcelona 1929

**Caves a Sant Sadurní
d'Ànoia**

Representant:

FREDERIC CALLIS

Agent de Comerç col·legiat

LA GARRIGA

Farmàcia i Perfumeria - Productes Fotogràfics - Laboratori d'anàlisi

R. FERRANDIS

Telèfon 83

LA GARRIGA

**Fàbrica de Gasoses i Sifons
Eduard Pujol**

LA GARRIGA

MECANICA I ELECTRICITAT

A. SISQUELLA

Calabria, 124

LA GARRIGA

Telèfon 49

PETIT SIGLE

Merceria Confeccions : Cèneres fins

Garatge Daimau

Autos de lloguer - Taller de Reparacions. Telèfon 28

Carniceria de Juli Planas

Qualitat superior en Xai i Vedella

Elaboració diària de pa
de Viena, moreno i
Integral

ES SERVEIX A DOMICILI

Forn de Sant Roch

Bany, 26 LA GARRIGA

Farmàcia **Torrent** Perfumeria

Calabria, 4 - Telèfon 88

YOGHOURT de qualitat superior

BORRELL

Ànselm Clavé, 32 Telèf 72 LA GARRIGA

Canari de La Garriga

Llúria, 23 - BARCELONA - Tel. 20905

Confiteria i Pastisseria

MARIO VALLS

Centre, 7

Telèfon 67

Barberia

Casa Jaume

Saló per a Senyors

Saló permanent per a senyores
a càrrec de dos experts oficials

Plaça, 9, baixos : LA GARRIGA : Telèfon 84

Carns Fresques :- Polleria

MIQUEL GARRIGA

(CÀN TRICATÉ)

Bany, 3. Pl. Francesc Ferrer

LA GARRIGA

Agencia de Transports "Casa XELA"

Lloguer d'autos i carruatges per a excursions i estació

Servei a domicili

Josep Codinachs Codina

Camionista del Ferrocarril del Nord

Es reben encàrrecs de totes classes

LA GARRIGA

C. dels Bany, 58
Telèfon, 16

BARCELONA

Baixa St. Pere, 75
Telèfon, 1947 - S. P.

Afai't's millor....

i sense haver de sofrir les molesties i el mal efecte d'irritacions a la pell.

Sovint es dóna la culpa al tall de la fulla i no es té en compte la qualitat del sabó, que és allò que més influeix.

La Barra de sabó d'afaitar BLANCAFLOR

és la més perfecte

Ho diuen tots els nostres clients i ho dirà vostè quan el provi

Demaneu sempre!

Exigiu sempre!

BLANCAFLOR

ELABORAT AMB AIGÜES DE LA GARRIGA

Sindicat Agrícola

DE LA GARRIGA

Despulles : Alfals

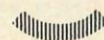
Cereals : Adobs

Preus molt econòmics per als Srs. socis

Banca Arnús

Successora d'Evarist Arnús

Realitza tota classe
d'operacions de
Banca i Borsa

Sucursal de GRANOLLERS:

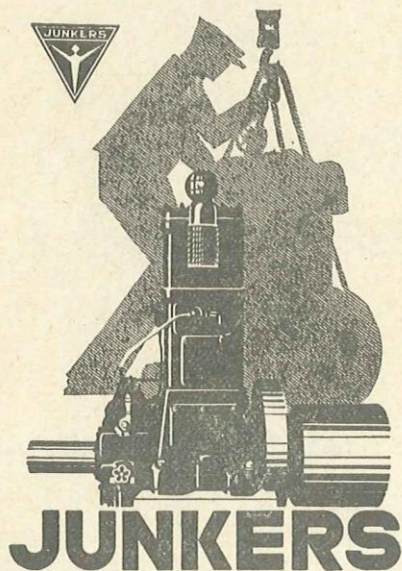
Plaça Perpiñà, 18 i 19

sabons Barangé

Motors - Diesel Junkers Alemanys

Funciona amb Fuel Oil

Informes i referències:

JOSEP BERGLER

Delegat per a Espanya

BARCELONA: Bailén, 31, entressol

Telèfon 54269

Màxima garantia i rendiment, amb el mínim de consum

En existència a Barcelona de 8 a 50 HP